

te i den sidste ende give op og sige: P.t. findes der ingen modeller, i hvert fald ikke hvis de skal være enkle. Måske kan regeringen centralt fastsætte det regionsmæssigt, men det er jo ikke dækkende for den enkelte landmands dygtighed.

Landbrugsministeren nævnte selv, at der var god økonomi i landbruget, men sagde dog også: I de fleste produktionsgrene.

En af de produktionsgrene, som vil blive mest ramt i fremtiden af det her og af nitratdirektivet, er kvægbruget. Hvordan vil man klare det i fremtiden med den flytning af kvæg, der skal ske?

Vi mangler at få besvaret utallige spørgsmål, og jeg siger blot: Tøv lidt, og klap hesten endnu en gang!

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har lidt på fornemmelsen, at de tre sidste indlæg måske klart har sandsynliggjort, hvorfor der kan være nogle ting her, som er vanskelige:

Ikke ét bekymret ord om vandmiljøet! Det er stort set den indstilling, jeg har hørt Venstre og De Konservative give udtryk for i dag.

Regeringen kommer nu med nogle forslag, som forhåbentlig henter 75.000 t af de 100.000, som jeg troede vi var enige om i et forholdsvis bredt flertal i dette Folketing. Men ingen bekymringer for vandmiljøet, ingen bekymringer hos Venstre og De Konservative for, om vi når det mål, som vi har været enige om! Ikke et eneste konkret initiativ er der foreslået i denne debat i dag. Men procedurer, måder at gøre tingene på, har selvfølgelig også optaget tiden.

Jeg har fra starten været lige så bekymret for vandmiljøet, og nu forsøger vi at gøre en ekstraordinær indsats, og i øvrigt forsøger vi at gøre det i et godt samarbejde med landbrugsorganisationerne – det har jeg klart tilkendegivet, og det vil jeg gerne sige endnu en gang – i forhold til de helt naturlige stramminger, der er. Men jeg synes, det er lidt sørgeligt med den manglende bekymring, der er for vandmiljøet.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Hr. Henning Grove fremturer vedrørende forhandlinger.

Dertil vil jeg sige, at det i dag er over 3 måneder siden, ministerens redegørelse forelå og blev offentliggjort, og at det er cirka lige så lang tid siden, regeringen meddelte, at man ville stille en

forespørgsel. Hvis De Konservative havde ønsket forhandlinger, havde der været rigelig tid – altså hvis man havde villet, hvis man havde udvist initiativ.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Først til hr. Erling Christensen:

Hvorfor skal vi nu blive ved med at vende tilbage til det procedurespørgsmål?

Nu er jeg så nødt til at fortælle Folketinget, at da denne forespørgsel blev anmeldt, spurgte jeg landbrugsministeren, om han ville løfte sløret for, hvad hensigten var med den. Det sagde landbrugsministeren nej til, og det var han i sin gode ret til. Han sagde til mig, at jeg kunne henvende mig, et par dage før den skulle afvikles, så skulle jeg nok få det at vide, og det er helt fair. Men så skal den socialdemokratiske ordfører ikke bagefter komme og sige, at vi kunne bare have meldt os, hvis vi ville! Det er hul snak.

Og så vil jeg godt sige til landbrugsministeren, at når han siger, at Venstre ikke beskæftiger sig med vandmiljøet og bekymrer sig om vandmiljøet, men kun om procedurer, så vil jeg stilfærdigt gøre opmærksom på, at det ikke var mig, der bragte procedurespørgsmålet op; det var hr. Erling Christensen.

Og med hensyn til vandmiljøet er det sådan, at hvis denne redegørelse også havde taget det sidste år med, ville tallene formentlig have set væsentlig anderledes ud. Kvælstofprognosen for 1996 viser nemlig, at der skal bruges 40.000-45.000 t kvælstof mindre, end der blev brugt i 1995. Det indikerer jo i sig selv, at bare klimaet ændrer sig, ændres de forudsætninger væsentligt, hvis overholdelse ministeren nu er så bekymret for.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Hr. Erling Christensen siger, at jeg fremturer, men hvis man virkelig ønskede en fornuftig dialog med parterne bag de tre forlig, der var, så havde man sagt til os: Skal vi ikke i fællesskab stille en forespørgsel til regeringen om, hvad vi skal gøre på det område for at komme videre?

Men det gør man ikke. Nej, regeringspartierne stiller den uden at orientere os og uden at bede os om at gå med. Så der er jo ingen tvivl om, hvor forhandlingsviljen har manglet. Den har manglet i regeringspartierne.

Og så må jeg sige til landbrugsministeren, at jeg mener, at hele mit indlæg i høj grad gik på,